

Schepper, Schepping en Techniek

De ganse schepping -en met name die van de mens- is één van de meest intrigerende dingen die er zijn.

In Psalm 139 spreekt de psalmist zijn verwondering uit over de wonderbare wijze waarop wij als mensen zijn gemaakt, zie verzen:

14 Ik loof U, omdat ik op een heel vreselijke wijze wonderbaarlijk gemaakt ben; wonderlijk zijn Uw werken! ook weet het mijn ziel zeer wel.

15 Mijn gebeente was voor U niet verholten, als ik in het verborgene gemaakt ben, en als een borduursel gewrocht ben, in de nederste delen der aarde.

16 Uw ogen hebben mijn ongevormden klomp gezien; en al deze dingen waren in Uw boek geschreven, de dagen als zij geformeerd zouden worden, toen nog geen van die was. 17 Daarom, hoe kostelijk zijn mij, o God, Uw gedachten! hoe machtig veel zijn haar sommen! 18 Zoude ik ze tellen? Harer is meer, dan des zands; word ik wakker, zo ben ik nog bij U.

Wij mensen kunnen de wonderen van de schepping (en in deze van de biologie) in hun totaliteit niet bevatten. Wij benaderen slechts enkele delen, waarna zich steeds nieuwe terreinen openen. Wij zijn geschapen met bewustzijn. Dat wil zeggen dat wij weten dat we leven en mensen zijn. Wij zijn ons echter slechts ten dele bewust. Er is nog veel wat wij nog niet weten, en wij verkeren nu nog in het tijdvak van de 'waan', zie onze brochure 204. Alle bewustzijn is gebaseerd op de zogenoemde "heilige geometrie". Geometrie is meetkunde. Zelfs onze haren zijn geteld, waar er eigenlijk staat in de grondtekst:

"genummerd".

Voorstelling van de Schepper die met een passer aan het werk is

In de geometrie zijn rechte lijnen mannelijk en cirkels vrouwelijk. Er zijn vijf platonische lichamen die zorgen voor alle vormen in ons universum. Voor elk niveau van bewustzijn bestaat een geometrische vorm,

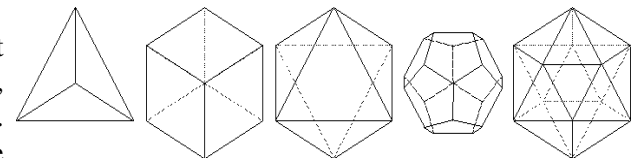

waardoor wij de werkelijkheid gaan zien. Niet alleen de materiele, maar ook de geestelijke of spirituele hiërarchie van de kosmos is geometrisch. Onze Schepper geometriseerde alles!

Wij lezen in Spreuken 8:27 *Toen Hij de hemelen bereidde, was Ik daar; toen Hij een cirkel over het vlakke des afgronds beschreef;*

De Schepper geometriseert en heeft op die wijze alle zicht- en tastbare dingen een vorm gegeven. Vanuit de cirkel, wanneer men deze doorknipt en openbuigt, ontstaat de rechte lijn. De cirkel wordt algemeen genomen als aanduiding van de ruimte, en de lijn staat voor de tijd. Dus ruimte én tijd, als gegevens van de schepping, ons gegeven om te leven. Alle dingen zijn uit JHWH geschapen en keren weer tót Hem terug, zie Kolossensen 1:16 *Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen;*

De rechte lijn buigt zich terug tot cirkel, gelijk een bi-metaal. Het eerste geometrische lichaam *Tetra-, kubus, octa-, dode- en icosäëder* (of Platonisch lichaam)

wat men dan verkrijgt is de gelijkzijdige driehoek, daarna het vierkant, en uiteindelijk het pentagon, wat de cirkel het dichtst benadert. Zie bovenstaande afbeeldingen van de Platonische lichamen

De volmaaktheid van de geometrie wordt uitgedrukt door het pentagram, waarvan in de natuur vele voorbeelden zijn aan te wijzen, onder andere in de bloemen. Alles heeft in de geometrie een reden. De mens, geschapen naar Elohim's beeld, is de meetlat van het universum. In het menselijke energieveld zijn verbindingen te vinden met het gehele zonnestelsel. Het is de heilige geometrie die onder andere de verbindingen bepaalt tussen de banen van de planeten. Uit chaos leidt de geometrie ons naar perfectie. Dat geschiedt alleen door toewijding en liefde, die de materie vanuit de chaos samenbindt en hogerop leidt tot perfectionering. Er wordt alsdan een soort nieuwe werkelijkheid geschapen, waarin de aarde het brandpunt in de kosmos is van dit grote heilige drama. Zoals de pop zich tot vlinder ontvouwt, zal de nieuwe werkelijkheid zich eens in de nabije toekomst voor onze ogen realiseren. Dat noemen wij een dimensie-verschuiving.

Er hebben zich in het verleden reeds van zulk soort dimensieverschuivingen voorgedaan, waarbij de aarde een geheel andere positie kreeg. In de Egyptische tempel te Denderah is een dierenriem getekend die ons toont dat de aarde in vroeger tijd andersom draaide, wat wijst op een magnetische poolwisseling, zodat de zon in het Westen opkwam. Er hebben zich meerdere Pole-Shifts voorgedaan. (Jesaja 24)

Dat zal in de nabije toekomst weer plaatshebben, alvorens de nieuwe tijd, het Messiaans Vrederijk er zal zijn.

Geometrie en chaos

De eerste versen van Genesis zijn als volgt vertaald:

1 *In den beginne schiep God den hemel en de aarde.*

2 *De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren.*

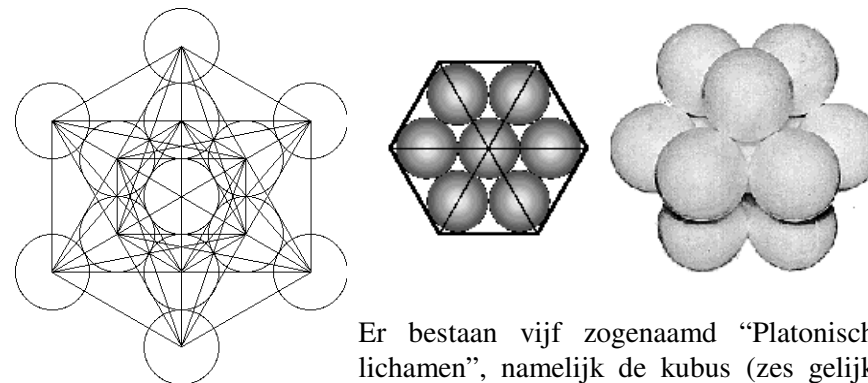
Bovenstaande vertaling is niet erg duidelijk. Deze vertaling geeft de indruk dat de Schepper eerst een chaos schiep en uit die chaos vervolgens de geordende werkelijkheid. Nu geeft de vertaling van het woordje “was” geen juiste weergave, want het dient te zijn “werd”. De aarde werd een chaos doordat de gevallen engel en zijn meute er een chaotische warboel van maakte. En van die chaos heeft Elohim weer een ordelijk geheel gemaakt, een soort herschepping in zes dagen, waarna Hij op de 7e dag rustte.

Toch is er chaos en complexiteit te bespeuren in de oermaterie, welke leiden tot turbulentie en andere onvoorspelbaarheid. Juist uitgerekend vormen chaos en complexiteit de motor achter het leven en de intelligentie. Orde is daarbij een hoge uitzondering daar de werkelijkheid der dingen heen en weer klotst en wervelt. Met deze werkelijkheid weten de wiskundigen geen raad en verstaan er dan ook de aard niet van. De wetenschap kan immers niet via abstracte formules doordringen tot de realiteit. Het universum zelf laat zich niet berekenen en is zelf gelijk aan een soort rekenmachine, waarin de rekenregels vaststaan. Wanneer men een chaos aan oermaterie ziet, is het wonderlijke ervan dat er zich plotseling grondvormen en patronen kunnen gaan vertonen volgens vaste mathematische of wiskundige regels.

Allemaal bolletjes lijken een ongeordende massa. Wanneer er echter een bol en nog een bol over elkaar heen komen, ontstaat de vesica piscis. Als er nog een derde bol bijkomt ontstaan er lijnen, tetraëders. Vier bollen en we

krijgen een vierkant/kubus, en vijfballen leveren een pentagon. Bij zes bollen ontstaat de zogenaamde levensbloem, zoals o.a. afgebeeld op oude Egyptische hiërogliefen. Wij kunnen de eerste verzen van Genesis dan ook beter vertalen door: “Door het Beginsel waren er zes (actief) en één (passief)”, of “Het Beginsel der dingen is zes/zeven(voudig)”. Hierbij valt te verwijzen naar Spreuken 9:1, dat de Wijsheid haar huis op 7 pilaren (geo-platforms) heeft gebouwd. Dat zijn de bewegingen van de Geest. Satan wilde Jahweh overtroeven en nam het getal negen tot zijn hulp, om in het hoogste enkelvoudige te proberen de baas te worden van het universum, waarover later meer.

Op de 7e dag rustte de Geest van Elohim, dat is het complete. Vanuit de middelpunten der 7 bollen kunnen wij lijnen trekken, en we zien dat er dan een kubus ontstaat.

Kubus van Metatron

Er bestaan vijf zogenaamd “Platonische lichamen”, namelijk de kubus (zes gelijke vierkanten), de tetraëder (vier gelijkzijdige driehoeken), de octaëder (acht vlakken), de icoesaëder (20 vlakken, gelijke driehoeken), en tenslotte de dodecaëder (12 pentagons). Deze vijf Platonische lichamen zitten verborgen in de kubus van Metatron. Alleen de kubus en de bol kunnen de andere vier Platonische lichamen omvatten. De kubus en de bol zijn dan ook de twee belangrijkste vormen in de schepping. De kubus is de eenvoudigste vorm waar men een bol in kan zetten, zodat de bol alle zes vlakken tegelijk zal raken.

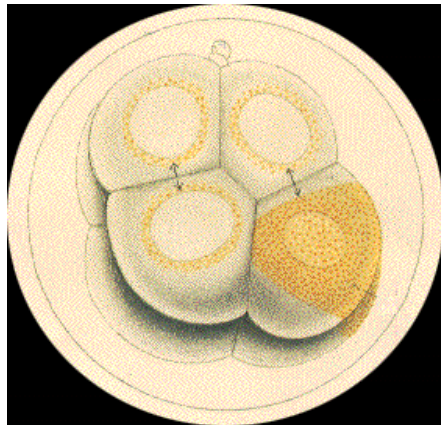

De 5 platonische lichamen

De schepping -dus ook de mens- bestaat geheel uit geometrische vormen en is daaruit opgebouwd. Elke levensvorm begint als een

minuscule klein bolletje (een waar bol-werk)! Ook wij mensen zijn als klein bolletje begonnen, als zygote, de eerste menselijke cel, samengesmolten uit de mannelijke zaadcel en de vrouwelijke eicel (pronucleus). De eerste groei van de bol (zygote) gaat naar binnen, daarna naar buiten.

Het zaadje (de bol) is een wonder op zich. Het bestaat uit een membraan (zona pellucida). Binnen het membraan bevindt zich een vloeistof waarin zich nog een andere kleine bol bevindt, de vrouwelijke pronucleus. Deze bevat 22 + 1 chromosomen. Tijdens de biologie-les werd ons geleerd dat er

Een zygote, viercellig stadium

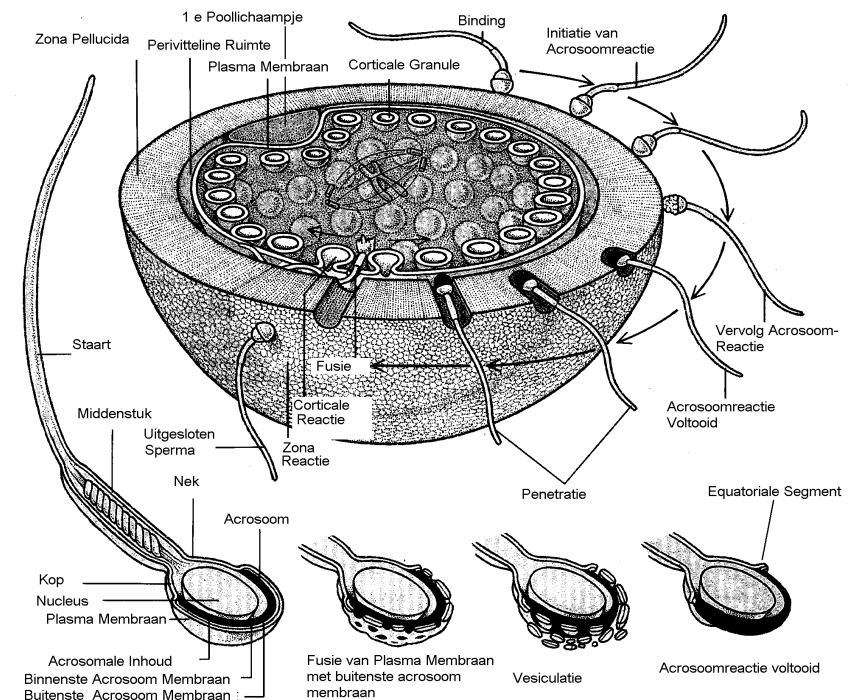
één zaadje nodig is om een conceptie tot stand te brengen. De nieuwste onderzoeken tonen aan dat een ovum geheel omringd dient te zijn met talrijke zaadjes, daar er anders geen conceptie tot stand kan komen. Van die honderden zaadjes die het ovum omringen moeten er tien, elf of twaalf bij elkaar komen om te zorgen dat er een opening ontstaat waardoor de 11e, 12e of andere zich naar binnen kan dringen. Alleen redt het zaadje het niet om naar binnen te dringen. Het aantal zaadjes dat zich

bundelt schijnt tevens het geslacht te bepalen.

Wat de mens in het klein is, is de vorming van het Koninkrijk Gods in het groot, wat op twaalf fundamentstenen gegrondvest is. Het getal 12 wijst op de regeringsvolheid. Jakob had 12 zonen, waarvan er 11 plaats dienden te maken voor Jozef als koning.

Een zygote verdeelt zich in twee cellen binnen 24 - 30 uur na de bevruchting. Het vier-cellig stadium van de zygote ontstaat binnen 40 uur. Het twaalf-cellig stadium ontstaat binnen 60 uur. Op de 3e dag is er het 32-cellig stadium, waarbij de zygote lijkt op een soort braam, de morula genaamd. Op de 4e dag groeit de morula en vult zichzelf met vloeistof zodat er een soort ronde bol ontstaat. Op de 6e dag vindt de implantatie plaats van dit bolletje in het bovenste deel van de baarmoeder.

Het ene mannelijke zaadje dat naar binnen wist te dringen, zwemt direct naar de vrouwelijke pronucleus. De staart die aan het zaadje zit valt eraf en het kleine kopje springt uit elkaar, waardoor het een volmaakt bolletje wordt. Dit mannelijke bolletje dient evengroot te zijn als het vrouwelijke, om elkaar te kunnen kruisen, om een paartje te kunnen vormen. Zij vormen dus een geometrische relatie van twee ronde bollen. Zij vallen echter nooit geheel samen over elkaar, maar blijven op zekere afstand, zodat de vesica piscis zichtbaar wordt. Het vrouwelijke bepaalt tenslotte wélk zaadje naar binnen mag en welke niet. Wanneer het zaadje als bolletje niet precies even groot is als de vrouwelijke pronucleus, laat ze hem niet naar binnen. Nadat de twee pronucleussen een vesica piscis hebben gevormd, gaat het mannelijke verder het vrouwelijke doordringen, totdat ze één zijn. Wat er dan tot stand komt noemt men een zygote, de eerste cel van een nieuw menselijk lichaam.

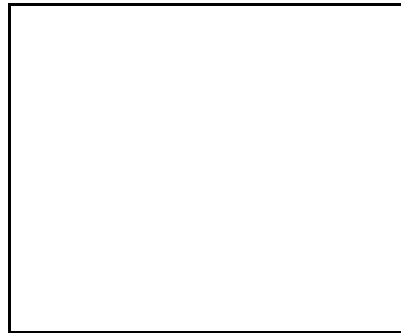

Wij mensen beginnen als een heel klein bolletje, als een samengesmolten eenheid in een eitje van een vrouw. Daarna begint de celdeling. De éne cel

begint zich aanvankelijk 9x te delen, precies elke keer dezelfde grootte. Tijdens latere celdelingen worden de cellen steeds kleiner, totdat het celdeling-proces 8x geschied is en er 512 cellen zijn ontstaan. Wanneer dit stadium is bereikt gaat de mitose door en zetten de zich delende cellen uit en worden groter dan de oorspronkelijke membraan/ovum. Eerst was er dus een groei naar binnen, daarna een groei naar buiten. Dit is het pad waarlangs álle leven zich voltrekt.

Tijdens de conceptie voltrekt zich het volgende: de twee hele kleine polaire lichaampjes die zich in de zona pellucida bevinden gaan aan de wandel. Één naar boven als noordpool en één naar beneden als zuidpool. Tussen de noord- en zuidpool wordt daardoor als het ware een soort pijp of buis getrokken. De chromosomen die zich binnen in de cel bevinden breken doormidden, de één links en de ander naar rechts van de “pijp”. Zij vormen zich tot twee cellen en bevatten 44 + 2 chromosomen. Het vrouwelijke element der cellen kan elk willekeurig aantal chromosomen produceren, zowel 22 + 1 of 44 + 2, of ook aantallen daar tussen in. Daarna delen de cellen zich op van 1,2,4,8,16,32, v.v..

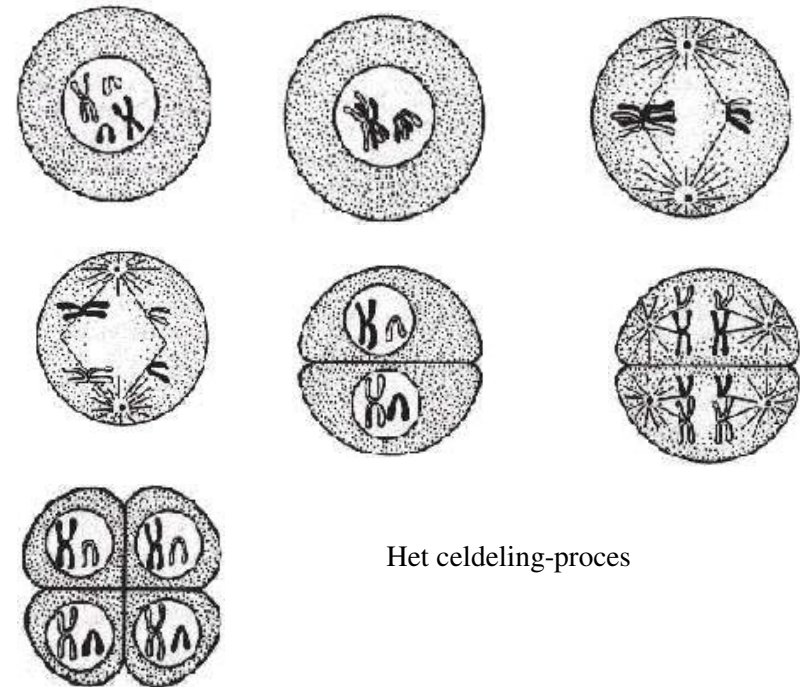
De eerste vier cellen vormen een tetraëder. Waarschijnlijk bepaalt de richting van de punt van de tetraëder het geslacht, noord of zuid, man of vrouw. De volgende stap is de celdeling van 4 naar 8, waardoor er twee tetraëders ontstaan, waarvan de ene punt naar boven wijst en de andere naar beneden. Dit vormt het zogenaamde levensei in de 8 cellen. Elk aards leven doorloopt deze ontwikkeling tot levensei, zodat er 8 cellen zijn die een stervormige tetraëder vormen (of kubus, afhankelijk hoe men er tegenaan kijkt). De ontwikkeling hiervan is uniek en komt niet voor bij andere processen. Het meest opvallende van dit levensei is, dat de 8 cellen exact op elkaar lijken, dus bij splitsing zou men 8 gelijke levensvormen krijgen. Dit levensei is in feite “onsterfelijk”. Ons lichaam vernieuwt zich in 5 tot 7 jaar (volgens sommigen zelfs elk jaar), zodat alle cellen worden vervangen, uitgezonderd de 8 cellen van het levensei! Deze 8 cellen zijn vanaf onze conceptie tot aan ons sterven gelijk en bevinden zich in het geomiddelpunt van ons lichaam dicht bij de anus. Vanaf die plaats loopt de

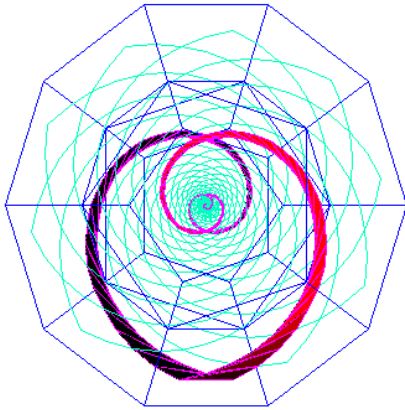
onzichtbare “pijp” door ons lichaam (zenuwstelsel in ruggemerg) naar boven tot bij de fontanel in ons hoofd. In deze 8 cellen ligt onze gehele ware menselijke natuur opgesloten.

De volgende celdeling is van 8 naar 16, wat de laatste maal is dat de celdeling op symmetrische wijze plaatsheeft. Ineens houdt hier de symmetrie op en verlopen alle verdere celdelingen asymmetrisch. Het wonderlijke hiervan is, dat niemand weet of kan verklaren waarom!

Verder gebeurt er in het stadium van de celdeling van 8 naar 16 nog iets wonderlijks. Er vormt zich een soort bol van aan elkaar geklonterde cellen, waarin de noordpool en de zuidpool naar elkaar toe trekken, waardoor er een torus ontstaat. De rangschikking of formatie tot de torus-vorm noemt men morula. Vanaf nu beginnen de cellen zich te differentiëren en worden

de lichaamsdelen gevormd. Een torus lijkt op een doorboorde appel, of op onze aarde met een magnetisch veld erom.

Symbool voor progressie of ontwikkeling

- Wij beginnen ons leven als bol
- Daarna als een tetra van vier cellen
- Vervolgens als 8 cellen, een kubus of ster-tetra als centrum van ons lichaam
- Van 16 cellen als twee kubussen worden we weer een bol met 32 cellen
- Van 32 cellen groeien wij tot een torus met 512 cellen (het hart, en uit ons hart wordt ons verdere lichaam opgebouwd).

Zoals wij zagen geeft Ps..139 de wonderbare wijze weer waarop wij gemaakt zijn, wat hierop wel zeer toepasselijk is.

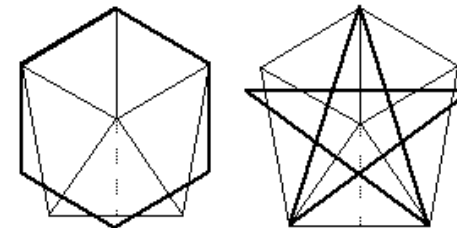
Leven overwint

De tegenovergestelde kracht van leven is dood, het verval. Het leven lijkt zwak en kwetsbaar, maar is toch allesoverwinnend. In JHWH is het inherente blijvende leven aanwezig, vastgelegd. Noem dat de “Christuskracht”, of anders het “eeuwige leven in Christus”.

Wat is leven? (Zie brochure 488) Het ontstaat als het zaadje ontkiemt, door de kiemkracht. Vocht en temperatuur zijn daarbij van groot belang. Leven heeft te maken met licht, elektra en magnetische kracht. Leven is opbouwend qua structuur. Leven begint met een kleine ronde cel, waarna de celdeling volgt volgens vaste patronen. De anti-krachten die het leven willen aantasten werken destructief, in omgekeerde volgorde, afbrekend. Maar in de strijd tegen de anti-krachten wordt het leven zelf juist sterker,

doordat er de factor “herstel” is ingebouwd. Leven herstelt zich. Welke werkelijke winsten heeft onze medische wetenschap ons bezorgd, dient men zich weleens af te vragen. Op basis van chemie worden mensen zieker en al maar zieker. Vandaar dat het peil van de menselijke zelfzorg (zelfbewustzijn) in algemene zin laag te noemen is. De mensen eten alles wat zij lekker vinden. Of het goed voor het lichaam is, is voor hen geen vraagstuk. Het leven, de gezondheid en alle andere functies ervan zijn aan wetmatigheden onderworpen. Door schade en schande hebben wij als mensheid de afgelopen 6000 jaar heel wat moeten aanleren en afleren. En we zijn er nog lang niet, wanneer wij het aantal zieke mensen in ogenschouw nemen.

De eisprong is de eerste stap van het leven. De eicel wordt bevrucht door de zaadcel en gaat zich delen. Er vormt zich een buis of kanaal in de cel, die een richting aangeeft. Ons cijferstelsel staat symbool voor de volgorde hierin, de groei en ontwikkeling van het levensproces. De nul is de cel, rond, een wonder op zichzelf. De pijp en haar richting wijst naar het cijfer één, een pijl. Uit de cirkel ontvouwt zich de rechte lijn, die zich vervolgens gaat terugbuigen tot het cijfer twee. De cirkelgang is weer begonnen en nu verschijnt de drie en de sterke vier, wijzend op de grote energie (werkzaamheid) van het kubieke, waaruit het pentagon verschijnt, de vijf, die het meest de cirkel benadert. Er wordt een sprint voorbereid tot

Pentagram en kubus

splitsing, dat is de zes als “katapult”. De zeven geeft even rust, waarna het nieuwe octaaf ontstaat, het nieuwe leven, de celdeling, twee nullen, de acht. Vanwege de hardleersheid der mensen is de ontwikkelingsgang naar vooruit uiterst traag. Factoren als winstjacht, zelfbelang en

luiheid zijn grote remmen. De mensheid houdt er algemeen een onbezorgde kronkellogica op na, namelijk: *“Laat ons eten en drinken en vrolijk zijn, want morgen sterven wij, en dan is het levensfeest uit”*.

Het leven gaat zich alsdan tégen ons keren, het getal negen. Er zijn dan nog wel Goddelijke signalen ter ontwakking, maar als deze niet helpen komt het

gericht en oordeel als een ommekeer. Negen is de omgekeerde zes. Een ommekeer van de natuurlijke gang is uiteindelijk dodelijk. Door een kronkel in de darmen komt het half verteerde eten er door de keel weer uit, wat niet lang goed kan gaan. Er ontstaan hevige botsingen, en indien er niet wordt ingegrepen, volgt de dood. Elke geschapen levensvorm wil overleven, maar is daarbij gebonden aan regels en inzettingen. Dat worden voor Israël de “inzettingen des levens” genoemd. Levensvormen staan met elkaar in verband, dat is een verbintenis of verbond, een nauw samengaan met elkaar, een bundeling van krachten om het leven te laten overwinnen. Elohim heeft met Abraham Zijn verbond opgericht om het zaad Abrahams te laten overwinnen, voorwaardelijk. Bij gehoorzaamheid zegen, bij ongehoorzaamheid vloek. Israël was niet gehoorzaam, en de ellende bleef dan ook niet uit, vanwege de verbondsbreuk. Israëls kracht door middel van samenbundeling werd verbroken. De dispersie of verstrooiing kwam, het ontcrachten van het volk. Was de voorwaarde van Elohim dan onbillijk? Nee, Israël kon gehoorzamen, had moeten gehoorzamen.

Het leven kan helaas door ons mensen niet goed gedefinieerd worden doordat er ergens een vermogen is dat tot wanorde neigt. Alle levende systemen hebben ook niet dezelfde eigenschappen. Het probleem zit in het begrip “leven” zelf. Een absolute vereiste van leven is dat het energie verbruikt en het nieuw leven voortbrengt, een zelfcopiërend organisme is. Evolutie in organismen, evolutie van leven kan alleen optreden waar er in het zelfcopiërende proces wijzigingen optreden. Die wijzigingen zijn echter niet normaal, zodat er van normale evolutie géén sprake kan zijn. Het leven heeft zijn bestaan en dankt zijn voortbestaan aan het voortplantingsvermogen, wat gekoppeld dient te worden aan het proces daarbinnen, alwaar de sterksten overleven en de zwakken sneuvelen. Dat geeft weliswaar een soort evolutionair beeld, als een thema dat centraal staat in de ordening van het leven. Maar pure evolutie is het niet.

De cel als bol-werk

De cel is de basis van alle biologisch leven. De cel is een wonderwerkstuk op zich, complex, daar het bioleven niet kleiner kan worden gemaakt. Wat nu het leven en het tot stand komen ervan in bijzondere zin te maken heeft met de cel, zullen wij bespreken. De complexe moleculaire wisselwerkingen in de cel zorgen voor het leven in de cel. De cel heeft een

heel dun huidje, het plasmamembraan. Binnen dat membraan bevindt zich alle genetisch opgeslagen materiaal van welk levensorgaan de cel afkomstig is, het DNA. De cel heeft een kern. Verder het cytoplasma. De kern is een klein bolletje in de cel. De kern bevat de chromosomen, bij de mensen 46. Het cytoplasma heeft alle bouwers in zich aanwezig om de opdrachten die vanuit de kern worden gegeven te verwerklijken. Zelfs geeft het cytoplasma opdrachten van signalen die van buiten komen. Wanneer cellen zich verdubbelen moeten ze ergens voedsel (grondstoffen) vandaan halen, anders zouden ze steeds kleiner worden. Het cytoplasma is bouwer-leverancier. De cel dient daarbij in staat te zijn een exacte kopie te maken van zichzelf voordat hij zich deelt. Cellen gebruiken nagenoeg nooit dezelfde genetische code. De kans dat uit de splitsing van bio-levende cellen ooit een mens of dier zou ontstaan, laat staan het gehele universum, is verwaarloosbaar klein. Dus nooit. Er is een scheppende hand geweest!

In zekere zin kan men ons meercellige wezens noemen, omdat wij samengesteld zijn uit miljarden cellen, met elk een eigen taak om uit te voeren. De ééncelligen zijn dienstbaar in ons lichaam aan het grote geheel, het collectief van de vele cellen. Samen sterk, waardoor de eencelligen samenwerken om méér te kunnen bereiken. Elke cel heeft een eigen programmering. Van een cel die zich niet deelt is de kern als een bol van draden. Bij celdeling rollen de draden zich op, wat dan chromosomen worden genoemd. Deze bevatten alle info voor erfelijke eigenschappen. In de chromosomen liggen de genen keurig gerangschikt. Chromosomen verdubbelen zich vóór de celdeling.

Het schijnt dat het leven stoffelijk is van aard. Dat is onjuist. Het leven is etherisch (hemels, electrisch, vluchtig en ongrijpbaar) van aard. Wel verschijnt het aardse leven in stoffelijke vormen. Het lijkt erop dat de stof of materie leeft. Het leven zelf is echter niet in de stof, zelfs niet in het kleinste deeltje ervan, het atoom. Het is het leven dat het atoom doortrekt, bezielt. Wanneer het leven zich van de materie terugtrekt, blijft er “dode” stof achter. Het is de aarde die ons levensonderhoud verschaft, maar dat is niet het leven zelf. Ook de zon voedt ons leven en voedt de aarde, maar is niet de bron van het leven. Het leven van ons begint dus héél klein, in de cel. Elke celkern bevat bij de mens 46 chromosomen, met uitzondering van de ei- en zaadcellen. De chromosomen bevatten genen, dat zijn de dragers van de erfelijkheidsfactoren. Kinderen krijgen de genen van hun ouders mee. In elke cel dragen wij fragmentjes van onze ouders en voorouders. Er

zijn vier hoofdsoorten der cellen: zenuwcellen, epithelium-cellen, bindweefselcellen en spiercellen. Zenuwcellen kunnen zich niet vermenigvuldigen of vernieuwen. Onder bepaalde omstandigheden is de cel onsterfelijk. De scheikundige samenstelling van de cellen noemt men DNA en RNA. DNA is deoxyribo-nucleic-acid. Dit molecule is de drager van de erfelijkheidscode. DNA is de basis van het leven. DNA-moleculen hebben ongeveer 700.000 taken in het menselijk lichaam. In alle organismen is de rol van DNA, RNA gelijk. Binnen een cel is het een ongelooflijke doolhof van chemisch verkeer. Honderdduizenden chemische reacties vinden tegelijkertijd plaats, zónder files of verkeersopstoppingen! Een meesterstuk vakwerk van onze Schepper!

Spermacellen en eicellen

Spermatoïden zijn er ongeveer 200 - 300 miljoen per zaadlozing. Ze hebben ovale kopjes van 6 micron, die het genetisch materiaal van de vader bevatten. Het middenstuk zorgt voor de energie om snel naar de eicel te kunnen zwemmen. De lange staart van de zaadcel is 60 micron en maakt het mogelijk om de lange weg door de vagina naar de eileiders te volbrengen. Eén micron is eenduizendste millimeter.

plaatje plakken zaadjes ontwikkeling

Van de 200 - 300 miljoen spermacellen is er slechts één die de vrouwelijke eicel bevrucht. De anderen sterven. In de eileiders van een ongeboren vrouwelijke foetus bevinden zich ongeveer 400.000 eicellen. En voordat het meisje geboren wordt zijn er daarvan nog slechts 30.000 overig. Eén eitje per maand daarvan zal rijpen na de puberteit, tot maximaal 400 in haar gehele leven.

Wij zijn als mensen -goed beschouwd- toch wel uniek, daar wij voortgekomen of ontstaan zijn uit een mogelijkheid van één op de zoveel miljoenen spermacellen, en één op de 400.000 eicellen.

De vrouwelijke eicel is groot te noemen, wel 0,12 millimeter, wat haar tot de grootste cel van het menselijk lichaam maakt. De spermacel daarentegen is de kleinste cel in een mannelijk lichaam!

Het Levensei - de Levensbloem

De oorspronkelijke acht cellen als levensei zijn in het exacte centrum van ons lichaam gelegen, en hebben de geometrische vorm van een ster, tetra. De mitosis beweegt zich van bol naar tetraëder en stervormige tetraëder, en vandaar naar kubus en daarna weer naar bol en torus. Uiteindelijk gaan de geometrische vormen van, in en rond ons lichaam tot een afmeting van ongeveer 16 meter (buiten ons lichaam als straling-aura). Met moderne Kirlian-camera's zijn deze stralen te fotograferen.

Mitosis is een soort celdeling die gebruikt wordt bij eukaryote cellen. Mitosis is de deling van één cel in twee gelijke cellen, enzovoorts. Wij mensen zijn het product van een bijna oneindige reeks celdelingen. Voordat de celdeling begint zijn de chromosomen in de nucleus niet zichtbaar, totdat alle DNA in de kern zich heeft vermenigvuldigd. Dit is geen stadium in de celdeling, maar is een voorfase. Er zijn alsdan 46 chromosomen in de normale menselijke cel te zien onder een microscoop. Daarna volgt de **metafase**, dat is een korte fase van 15 minuten in de mitosis. De chromosomen bewegen zich en schikken zich naar de middellijn van de cel. Dan volgt de **anafase**, de chromatiden of poollichaampjes bewegen zich naar noord en zuid in de cel, zie figuur, wat het meest interessantste stadium is van de celdeling. Tenslotte de **telofase**, waarin aan elk einde van de cel 46 dochter chromosomen zijn, waarna de cel zich deelt. Meiosis is een andere vorm van celdeling, die zaadjes en eitjes laat delen.

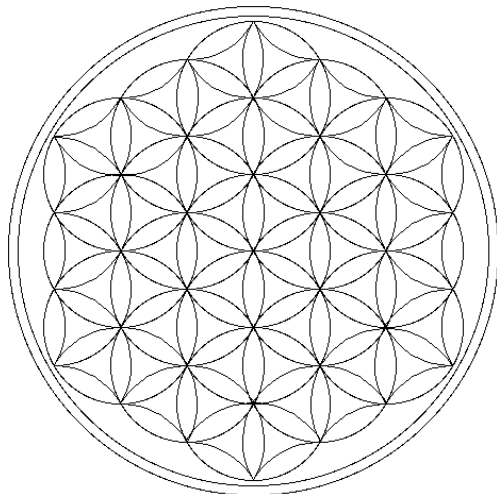
De volgorde van ons ontstaan als mens is als volgt: eitje plus zaadje komen samen en dat geeft de zygote, de eerste menselijke cel. De zygote gaat zich delen, dat is de groei. Alle zygote-cellen zijn de gezamenlijke genen. De twee basisfasen van ons leven zijn:

- a) ontwikkeling, het groeiproces van een zygote tot een volwassen mens
- b) de reproductie, waarin nieuwe cellen ontstaan uit reeds bestaande

Alle leven is gebaseerd op celdeling!

Om te groeien en op te klimmen in bewustzijn is de ladder nodig die “liefde” heet. Liefde verbindt de hemel met de aarde en omgekeerd. Liefde brengt ook man en vrouw samen in gemeenschap waaruit de kinderzegen mag ontspruiten. Jakob zag ook een ladder, die de hemel met de aarde verbond, waarop de engelen opwaarts en nederwaarts gingen. Engelen zijn dienaren. Om dienaren te worden dienen wij onze ik-geest op te geven of

anders gezegd, ons leven te verliezen. Waarom? Omdat wij ons ik fout gebruiken, zelfgericht, eigenbelang prevaleert en wij voor persoonlijk gewin zijn. Het grote universum is echter op een unieke wijze gebouwd, waarop de ik-gerichtheid vroeg of laat stuk loopt. Alleen onbaatzuchtige liefde overwint en overleeft. Satan draait tegengesteld, ik-gericht, waarover we in een volgende brochure uitgebreid zullen

Levensbloem, zoals in oud Egypte reeds in gebruik

nadenken. Elohim is liefde, ergo, de bron van al het geschapene moet dan eveneens liefde zijn., zelfs satan vòòr zijn val, Ez.28. Waar komt dan de dualiteit vandaan, de tegenstelling van goed (liefde) en kwaad (haat)?

Wanneer Elohim liefde is -en dat is Hij- is de liefde het fundament van de schepping, de juiste trilling of frequentie waarop alles in de schepping reageert. Liefde is samenbindend en doet harten opengaan. Liefde heelt en maakt álles mogelijk. Haat verkoelt, maakt ziek en brokkelt alles af. Liefde ordent en bindt samen.

Vandaar de bekende lofzang over de liefde in 1Corinthe 13:1 *Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden.*

2 *En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap; en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets.*

3 *En al ware het, dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven.*

4 *De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen;*

5 *Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad;*

6 *Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid;*

7 *Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen.*

8 ***De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.***